

[Oluf Pedersen.]

skyldte Pengene og skulde betale, men man har aldrig villet erkende, at de, der fik Renten, fik for meget, og derfor har man lavet det saa snedigt, at man i Stedet for har ladet Skatteborgerne betale. Dette var baade urimeligt, ubilligt og uretfærdigt.

Man har ogsaa prøvet at konvertere og lavede hertil en Krisefond, der fik Penge i Nationalbanken, som blot udstedte Sedler. Det var dengang, der var mange, som troede paa J. A. K.s Pengeteorier. Derfor blev de prøvet i Praksis, men det gik, som jeg forudsagde: man fik ikke Renten ned, men maatte blot risikere, at Kronekursen raslede ned. Man kan ikke afvikle den falske Kapital uden ved at skære den bort. Man kan ikke afvikle den ved at lave nogle flere Penge, det er ikke muligt — selv om jeg jo nu hørte, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen tilsyneladende var Tilhænger deraf. Den Slags Forslag vil blot sige, at man vil holde Folk for Nar. Det nytter ikke at tro, at det skal være muligt at skabe en Konvertering og en Rentenedsættelse ved yderligere Pengeudstedelse, ved at lave Landets Pengevæsen om, ved at gøre det uærligt. Nej, man maa gaa direkte til det, bekæmpe den falske Kapital. Man skal ikke vende sig imod selve Kapitalen, der jo er opsamlet Arbejde, men imod den falske Kapital, der blot er opsamlet Uret. Man bør beholde den private Ejendomsret til Kapital, men Uretten skal man ikke holde Haanden over.

Retsforbundet har ikke blot stillet sit Forslag om Afvikling af den falske Kapital ved en Likvidation, men vi har ogsaa vist, hvordan vi vil ordne Landets Pengevæsen gennem en Statsbank, hvor Pengenes Købevne over for Varer bliver fastholdt.

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at de Betragtninger, som han i Øjeblikket fremfører, er fremført adskillige Gange før, og jeg tror, det vilde tjene et godt Formaal, om den ærede Taler indskrænkede sig til at henvise til tidligere holdte Taler og fattede sig noget kortere. Der er mange flere Talere paa Listen, og jeg tror, at alle Tingets Medlemmer saa nogenlunde er fortlørlige med de Betragtninger, der nu fremføres, jeg ved ikke for hvilken Gang. Jeg henstiller, at den ærede Taler tager Hensyn til mine Bemærkninger her og fatter sig noget kortere. (*Gregersen:* Der er jo ogsaa adskillige af de Bemærkninger, de ærede tidligere Talere har gjort, der har været fremsat mange Gange før). Det er

ikke det ærede Medlem Hr. Gregersen, der har Ordet.

Oluf Pedersen: Formanden har selvfølgelig Ret i, at hvis der ikke fandt Gentagelser Sted her i Rigsdagen, blev Møderne ikke saa lange, og hvis det var saadan, at jeg kunde regne med, at Rigsdagens Medlemmer havde fattet, hvad jeg tidligere har sagt, saa vilde det ikke være nødvendigt at gentage det; men paa den anden Side ligger det jo saadan, at det er Ting, som skal fattes, og derfor er det nødvendigt at tale, indtil Formaalet er naaet.

Det er givet, at man maa ændre den økonomiske Politik, som er ført. Jeg ser i Bladet „Politiken“, at Rigsdagen skal ind til en Sommersamling for eventuelt at løse Arbejdsløshedsproblemet, og det kan jo være rigtigt, hvis man evner at løse det. Men hidtil har man manglet Forstaaelsen hos Regeringen og dets Partier af, hvad der skal gøres for at løse Arbejdsløshedsproblemet. Man kan løse dette gennem Tvang, vi har set det i Rusland og i Tyskland — man har som bekendt ikke Arbejdsløshed i et Tugthus. Men man kan ogsaa løse det i Frihed, og her vil jeg nævne, at der er et Land, hvor man har prøvet at gaa frem ved at skabe et lavt Prisniveau, ved at skabe øget Samhandel ogsaa gennem en Forøgelse af Udstykningen. Der har under denne Debat været talt om Udstykningen — Ting, jeg ogsaa har hørt om før —, og det er utvivlsomt ogsaa saadan, at der paa dette Omraade kan gøres en betydelig Indsats. Der er Grund til at gøre opmærksom paa, at vi har et Land i Europa, som har 1 000 arbejdsløse paa et Tidspunkt, da Danmark har 100 000, et Land, hvor man har gennemført en Udstykning, som i Forhold til Befolkningmængden er 15 Gange saa stor som den danske. Deri ligger der en Opfordring til Danmark om ogsaa at gaa Udstykningens Vej, og de, som er kyndige paa det Omraade, ved, at vil man gaa Udstykningens Vej, er der ingen Maade, hvorpaa man bedre kan gøre det, end ved at gaa Grundskyldens Vej.

Regeringens største Parti er jo skabt for at afskaffe den kapitalistiske Udbygning. Og saa har man lavet flere Monopoler, øget Udbygningen. Det er dog for galt, mener jeg. Ændres dette ikke, vil Regeringen ogsaa tabe næste Valg. I denne Regerings første Aar gennemførtes der — for øvrigt med vor Tilslutning — en Række smaa Fremskridt, Fremskridt, som vi fandt var for smaa. Vi syntes, det gik for smaat. Men i de senere Aar er det gaaet den modsatte